

Протокол

№

гр. София, 17.09.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в
публично заседание на 17.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5948** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

При спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на поименното повикване в 10,04 часа се явиха:

ИЩЦАТА Д. В. Ф. – редовно уведомена, не се явява, представлява се от АДВ. Д., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ АГЕНЦИЯ „ПЪТНА ИНФРАСТРУКТУРА“ – редовно уведомен, представлява се от ЮРК. Р., с пълномощно от днес.

СГП – редовно уведомена, представлява се от прокурор К..

ВЕЩОТО ЛИЦЕ М. Р. Н.-Г. – редовно призовано, явява се лично.

СТРАНИТЕ /поотделно/ и ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ като не намери процесуални пречки за даване ход на делото,

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА постъпило в срока по чл. 199 от ГПК писмено заключение по допуснатата СИЕ.

СТРАНИТЕ /поотделно/ и ПРОКУРОРЪТ: Молим да се изслуша заключението на вещото лице.

СЪДЪТ сменя самоличността на вещото лице:

М. Р. Н.-Г.: Българка, българска гражданка, неосъждана, нямам със страните взаимоотношения от родствен, съдебен, служебен или друг характер, които да ме направят пристрастна при даване на заключението.

ПРЕДУПРЕДЕНА за наказателната отговорност по чл. 291 от НК. Обеща да даде вярно и безпристрастно заключение.

СЪДЪТ пристъпи към изслушване на заключението чрез разпит на вещото лице:

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА:

ВЕЩОТО ЛИЦЕ: На стр. 2, т. 6 и т. 8 от заключението става въпрос за техническа грешка – за периода 22.04.2024 г. до 28.02.2024 г., касае се за шест месечен период, но не до 28.02.2024 г., а до 22.08.2024 г. /на стр. 4 вече е посочено правилно 22.08.2024 г./ Увеличението на работната заплата за заеманата от ищцата длъжност е в размер на 250 лв. на база приетото постановление ПМС № 79/03.04.2024 г. и това увеличение би следвало да бъде от 01.01.2024 г. Аз съм изследвала длъжностното разписание към 01.04.2024 г. – тогава за първи път е отразено увеличението, но не мога да кажа дали на служителите е дадено увеличение със задна дата от 01.04.2024 г. така, както е прието според методиката на АПИ. Не съм проверявала фишовете на останалите служители от месец май, за да видя дали към 01.04.2024 г. това е включено конкретно в заплата им. Последният фиш за работна заплата на ищцата е от месец февруари 2024 г. и в този фиш няма увеличение, няма как да има, защото ПМС^{-то} е с по-късна дата. Претендираното обезщетение в размер на 500 лв. за месеците януари и февруари 2024 г., съвпада с период, в който ищцата е била все още на работа. В отговора на въпрос № 8, разликата между изплатеното и дължимо обезщетение е в размер на 1 500 лв. – шест месеца по 250 лв. Мораторната лихва е изчислена от датата на подаване на заявлението до датата на исковата молба. Само, че мораторната лихва е изчислена по т. 7 върху изплатеното обезщетение, което би трябвало да е върху сумата от 22 920 лв., т.е. сумата с увеличението съгласно ПМС № 79. На стр. 4 съм посочила, че обезщетението на ищцата е платено на 30.01.2025 г. – сумата е 19 278 лв. след удържан ДДФЛ.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Д.:

ВЕЩОТО ЛИЦЕ: Увеличението на заплатите на служителите в АПИ, съгласно ПМС № 79 е със задна дата от 01.01.2024 г.

НА ВЪПРОСИ НА ЮРК. Р.:

ВЕЩОТО ЛИЦЕ: В заключението на стр. 3, т. IV със Заповед № ЧР-СП-99/22.02.2024 г. на председателя на Управителния съвет на АПИ, прекратява това служебно правоотношение, но както съм посочила по-долу към този момент тя е била временно преназначена по реда на чл. 82 на длъжност началник Отдел „Правно-административни дейности и обществени поръчки“. Има две заповеди и към момента на прекратяване тя е заемала длъжността началник отдел. В самата заповед в основанията /в горната част/ е посочено, че се прекратява това правоотношение за длъжност главен юрисконсулт, но временно преназначена по реда на чл. 82а от ЗДСл – изписано е в заповедта на л. 18 от делото. Към момента на прекратяване на служебното правоотношение тя е заемала временно длъжността началник Отдел „Правно-административни дейности и обществени поръчки“, съгласно Заповед от 18.01.2023 г.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА:

ВЕЩОТО ЛИЦЕ: Тя е получавала възнаграждение като „началник отдел“, преди това има Заповед № 21/18.01.2023 г. – с тази заповед ѝ се определя възнаграждение за длъжност „началник“.

ЮРК. Р.: Нямам повече въпроси. Оспорвам изцяло заключението. Моля експертизата да не се приема. Считаю, че не отговаря на предмета на делото и не е изготвена правилно. Предметът на делото е определяне обезщетението на Д. Ф. за претърпяно незаконно уволнение на длъжност главен юрисконсулт, а поставените въпроси, съответно отговорите на вещото лице са за обезщетение за вреди на Д. Ф. на длъжност „началник на отдел“. Моля на основание чл. 201 от ГПК да допуснете повторна експертиза, която да отговори на въпроси, които изрично съм написала в молба, която представям.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси към вещото лице.

АДВ. Д.: Противопоставям се на искането на ответната страна за повторна експертиза. Считам, че вещото лице категорично, точно и ясно е анализирано и отговорило на поставените въпроси. Безспорно Д. Ф. е била към 22.02.2024 г. „началник отдел“. На тази длъжност ѝ е начислена и изплатена последната заплата. Трябва да се ползва и постановлението, в която връзка е отговорило и вещото лице. Така зададените въпроси в днес представената от ответника молба, считам изцяло за неотносими. Освен това мога да кажа, че както колегата се изрази, че е била възстановена на длъжност главен юрисконсулт, съответната заповед не е приета за възстановяването на ищцата.

СЪДЪТ, по така направеното искане за допускане на повторна експертиза, намира същото за неотносимо към предмета на спора по следните съображения:

Безспорно е, че Д. Ф. към датата на прекратяване на служебното правоотношение е била назначена на длъжност „главен юрисконсулт“ в АПИ, но също така е безспорно, че същата е била преназначена към този момент и е изпълнявала временно длъжността началник Отдел „Правно-административни дейности и обществени поръчки“. Самият орган по назначаването след признаването на служебното правоотношение за незаконосъобразно е начислил и изплатил възнаграждение, съответстващо на длъжността, която временно е била заемана от ищцата. Тоест същият е приел, че обезщетението следва да бъде изчислено за последно заеманата от ищцата длъжност, а именно началник Отдел „Правно-административни дейности и обществени поръчки“, а не за длъжността „главен юрисконсулт“ в същия отдел.

В приложеното по преписката копие от служебната книжка на ищцата на л. 65 е посочено, че ищцата е заемала до 22.02.2024 г. длъжността „началник на отдел“.

Във връзка с изложеното, съдът не намира за относимо към предмета на спора да бъде изследвано това каква е била длъжността за „главен юрисконсулт“, след като самият орган по назначаването е приел, че възнаграждението, което се дължи на ищцата на основание чл. 104 от ЗДСл, следва да бъде определено за длъжността „началник отдел“.

Във връзка с изложеното, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ без УВАЖЕНИЕ искането на пълномощника на ответника юрк. Р. за допускане на повторна експертиза.

СЪДЪТ намира, че представеното заключение е относимо към предмета на спора, поради което
ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА заключението по допуснатата СИЕ като доказателство по делото.

СЪДЪТ, съобразявайки представената от вещото лице М. Н. справка-декларация, изготвена на основание чл. 23, ал. 2 от Наредба № 2/2015 г., в която са описани изработените от вещото лице часове, във връзка с изготвянето на заключението намира, че следва да завиши размера на същото от 300 лв. на 600 лв.

На вещото лице М. Н. ДА СЕ ИЗПЛАТИ възнаграждение от до момента внесения депозит в размер на 300 лв., за което се издаде РКО.

ЗАДЪЛЖАВА ищцата в 7-дневен срок от днес да представи допълнителна вносна бележка за внасяне на сумата от 300 лв., допълнително определени като възнаграждение на вещото лице. След внасянето да се издаде допълнително РКО.

СТРАНИТЕ /поотделно/ и ПРОКУРОРЪТ: Нямаме други доказателствени искания. Да се приключва делото.

СЪДЪТ, съобразявайки липсата на доказателствени искания от страните намира, че делото е изяснено от фактическа и правна страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. Д.: Моля да се произнесете с решение, с което да бъде уважена изцяло ищцовата претенция. Считам, че в хода на настоящето производство се доказва искът както по основание, така и по размер. Безспорно се установи, че от 01.01.2024 г., в случай че моята доверителка не е била незаконосъобразно прекратено служебното правоотношение, основното ѝ месечно възнаграждение е следвало да бъде в размер на 3 820 лв. Освен това безспорно се установи, че към месец януари и месец февруари увеличението от 250 лв. не е начислено и изплатено. Както и безспорно се установи от целия доказателствен материал, че търсената разлика от страна на моята доверителка не е изплатена от ответната страна. Моля да присъдите сторените разноси, за които представям списък. Моля да ми дадете срок за по-подробни писмени бележки.

ЮРК. Р.: Моля да отхвърлите жалбата като неоснователна и претендираното обезщетение, което се иска. Моля да приемете отговора, предоставен от АПИ и всички доказателства. Моля при вземане на решението да имате предвид, че исканото обезщетение, което се претендира е във връзка с отмяна на заповед на АПИ, с която се прекратява служебното правоотношение на длъжност „главен юрисконсулт“ и длъжността, която е заемала „началник отдел“ е временна, както временно изпълняваща, присъдена ѝ е заплата, но основното правоотношение, което се отменя и от Административния съд и потвърдено от ВАС в съдебните решения е на длъжност „главен юрисконсулт“. Моля да ми предоставите срок за писмена защита. Правя възражение за прекомерност на размера на адвокатското възнаграждение. Претендирам юрисконсултско възнаграждение.

ПРОКУРОРЪТ: Искът е основателен, а размерът следва да се определи, съобразно доказателствата по делото.

СЪДЪТ намира, че са налице предпоставките по чл. 149, ал. 3 от ГПК, делото представлява фактическа и правна сложност, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на страните в 7-дневен срок от днес да представят допълнителни съображения в писмен вид.

СЛЕД ПРИКЛЮЧВАНЕ НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ, СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ СЛЕД СЪВЕЩАНИЕ В ЗАКОНОУСТАНОВЕНИЯ СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10,35 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР:

